

Interviu cu colectivul Mujeres Libres din Aljarafe

2013

Nimeni nu ne va scoate din criză, noi trebuie să luăm inițiativa.

Colectivul „Mujeres Libres” din San Juan de Aljarafe, Sevilla, luptă pentru crearea unei alternative economice bazate pe autogestione și angajare colectivă. În acest scop, au pus în mișcare proiecte care încep să își arate roadele: ocuparea unor parcele de teren dedicate agriculturii autogestionate și crearea unui consiliu a cărui obiectiv este de a înființa mici cooperative pentru auto-angajare.

Redacția: Cum a apărut colectivul Mujeres Libres din Aljarafe?

Mujeres Libres: La jumătatea boom-ului imobiliar din 2008, în San Juan nu mai era spațiu pentru construcții și s-au decis să distrugă case istorice pentru a construi altele noi. O tovarășă de la CNT ne-a informat și în acea confruntare am devenit vecine și prietene. Atunci când primarul orașului a pornit zvonul că un sindicat anarhist înșală vecinii, ne-am întâlnit cu tovarășa, i-am spus că acesta spune că suntem teroriști și astfel am înțeles că anarhismul nu e terorism. Credeam că multă lume nu se alătură CNT-ului fiindcă le este teamă, mai ales femeilor, așadar am decis să creăm o asociație care să ducă la capăt o practică de pedagogie anarhistă, iar pe parcurs, să atragem populația spre sindicatul nostru.

R: Unul din proiectele în curs de desfășurare în prezent sunt grădinile autogestionate. Cum a apărut ideea?

M: Ideea a avut-o o tovarășă bolnavă de cancer, Toni. A decedat, iar noi am pus proiectul în practică în memoria ei. Obiectivul este practica pedagogiei libertare referitor la metodele de producție și consum. A preda anarhismul, rezolvând prin propriile puteri aceleași problemele cu care ne vom confrunta când facem revoluția. Știați că în Andaluzia, Sindicatul Andaluz Muncitoresc (SAT) face ocupări și sunt imediat evacuați, iar în cazul nostru asta nu se întâmplă. Noi am fost de părere că, dacă vrem să facem pedagogie, nu puteam ocupa un spațiu din care să ne evacueze, așadar a trebuit să fie un loc din care proprietarul pierde mai mult decât noi cu acțiunea de evacuare, iar în acest caz administrația locală are de pierdut fiindcă în localitățile mici le este teamă să nu piardă voturi.

R: Cum a decurs procesul de ocupare a pământului?

M: Am urmărit să adunăm mai multe persoane, pentru a avea putere și abia apoi să ocupăm o parcelă. Astfel, am decis să distribuim profesorilor un anunț pe care aceștia să-l înmâne copiilor la școală, fiindcă acestea se citesc mai des decât pancardele și posterele de pe stradă. Astfel, am reușit să reunim 80 de colaboratori pentru 50 de parcele. Primarul a vrut să intre în contact cu noi și să ne ofere șanțurile de pe marginea drumului, dar noi i-am spus că vom ridica grădinile lângă râu. Ni l-au trimis pe consilierul de finanțe și pe arhitectul municipal care ne-au spus că e imposibil, fiindcă dacă primăria ar urbaniza locul acesta ar primi un milion de euro pe zi. Între timp, se fac presiuni asupra tovarășei de la CNT, spunându-i ca interesele ca angajată pentru primărie sunt în contradicție cu interesele ca secretară a Mujeres Libres și trebuie să abandoneze grădinile dacă dorește să-și mențină postul de muncă, deși ea a negat. Pe de altă parte, au încercat să pună obstacole cerându-ne aceeași documentație ca pentru un Plan Parțial (plan urbanistic detaliat). În ciuda acestora, am decis să începem munca pe parcelă și am pregătit tot ceea ce ne-au cerut cu ajutorul unor vecini. Acum avem distribuite și semănate 53 de parcele, 10 pentru tragere la sortii și 40 de persoane pe lista de așteptare. Intenția noastră e să reunim încă 50 de persoane care doresc să muncească și să continuăm să ocupăm pământul, din moment ce nu am încetat și nu văd că se va opri.

Totul se decide în adunare, învățăm cum va funcționa societatea pe care atât de mult o dorim și suntem de acord să ducem asta pe piața muncii, cu adunări pentru muncă autogestionată și colectivă .

R: Această “Adunare pentru Muncă Autogestionată și Colectivă” e un alt proiect pe care îl susțineți? Ne puteți spuneți în ce constă și cum funcționează?

MJ: Am numit-o “Adunare pentru Muncă Autogestionată și Colectivă” și nu adunarea șomerilor, fiindcă ne mobilizăm pentru a scoate populația din criză. Avem două manifestații luna asta, împotriva firmelor care ne-au primit și împotriva fabricii de orez Herbas, fiindcă e o multinațională care doar ne contaminează poporul. Vrem ca marile firme să înapoieze parte din ce au furat prin formula legală de investiții în fond nerambursabil. Vrem să presionăm insușiunile municipale ca după 40 de ani de guvernare să își asume figura legală și să ofere spații Inițiativelor Locale de Muncă. Totodată, vrem să redeschidem

piața tradițională pentru a se pune în mișcare diferite afaceri, ca de exemplu un atelier de reparare a îmbrăcăminte sau o brutărie. Dorim să predăm din nou autogestiunea în mijloacele de producție, pentru asta am început din ianuarie programul de formare ce explica conceptul cooperativelor. Suntem în jur de 70 de persoane în proiect. Putem conta pe echipa de ingineri care ne-au ajutat la proiectul grădinilor, pe economiști în șomaj, pe zidari și instalatori, cameriste și tot felul de persoane șomere și pe ici, pe colo, un arhitect, un profesor. Avem capitalul uman în stare să ridice lumea, după cum spunea Durruti. Ne lipsesc resurse financiare și spații de desfășurare, pentru care ne aflăm în negocieri în spiritul acțiunii directe. De la primărie ni s-au făcut câteva promisiuni, dar primarul le îndeplinește doar când vine televiziunea și de multe ori nici atunci, fiindcă terenul grădinilor încă nu ne aparține.

R: Considerați că, pentru că sunteți femei, e mai dificil să creați astfel de proiecte? Ați întâmpinat probleme din această cauză?

MJ: În mediul nostru încă sunt multe femei supuse sclaviei de a pregăti masa, de a spăla copii, care nici nu se gândesc că ar fi și de datoria bărbatului. Ne eliberăm în fiecare zi, dar noi am pornit la drum cu aceste două lupte în paralel, pentru ca soții, camarazii și frații noștri să procedeze la fel. După cum se poate vedea pe blogul nostru, suntem mame și bunici, majoritatea casnice. Femei care dorim să fim libere și învățăm să fim anarhiste.

R: În opinia voastră, sunt necesare proiectele ca cele pe care le desfășurați? Puteteți fi un model de urmat?

MJ: Toți ce implicați în proiect credem că nimeni nu ne va chema pentru a ne oferi de muncă. Trebuie să ne descurcăm prin propriile puteri și să o facem mai bine, iar asta se poate face doar prin inițiativă, prin federații. O federație de cooperative unde toți să fim proprietarii mijloacelor de producție.

R: Aceste proiecte pot fi o metodă prin care persoanele se pot apropia de anarhism? Care e experiența voastră în acest aspect față de lumea care vă înconjoară?

MJ: După părerea noastră, singura alternativă față de sistemul prezent trece prin o autentică autogestiune. Dacă predăm ce e cu adevărat autogestiunea, predăm anarhismul, dar mai mult, atragem șomeri, familii de agricultori și pe cei ce au un loc de muncă spre CNT. E singura formă prin care poți face ca 47 de milioane de oameni să fie anarhiști, luptând pe stradă și luptând la locurile de muncă, fiindcă noi purtăm steagul anarho-sindicalist.

Articol tradus din ziarul CNT, Numărul 397, Februarie 2013

Biblioteca Anarhistă

Interviu cu colectivul Mujeres Libres din Aljarafe
2013

Preluat la 19.12.2022 de la <https://iasromania.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org